

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל תְּפָאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

הַשַּׁפ"ב

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החוזה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודישו, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

עֵצָתוֹ אֲמוּנָה

- א. איך אני משכנע את אבי שלא יפריע לו הטלפון שלי?.....
- ב. האם לעשות תעניות לטובת נשמתה של אשתי?.....
- ה. איך מחזיקים מעמד בזמנים קשים?.....
- ב. באמירת משניות, מבטאים את שם השם?.....
- ו. מה אני עושה שאמא שלי לא מרשה לי ללכת להפצה?.....
- ז. איך אני עושה שמח בבית, כשאשתי תמיד מתוהה ועצבנית?.....

איש אמונות

- א. תהלים הוא הנשק של היהודים.....
- א. הספור של רבינו עם הערבי.....
- ג. מסכנים האנשים שעמלים לדיק.....
- ד. להיות מלמד זה מהדברים הכי חשובים.....
- ד. יישר כח על מה שאתה עושה עבור התלמוד תורה ובית הספר מכל הלב.
- ה. ראה שתהיה חיות ושמחה אצל הילדים.....
- ה. כמה שיותר לומדים עם ילדים - ככה הם יכולים להכיל יותר.....
- הורים שלא רוצים את החנוך שלנו, אנחנו לא צריכים להחזיק אצלנו את הילדים.....
- ו.....

השלום בית משתפר עם הזמן..... 1

רוזים נחת מכם..... 2

אני מכיר תורה לעובדי המשך שמחזיקים את מוסדות..... 2

תתחזק ותחזיק מעמד, אפלו שעובו את השידוך..... 2

אצלי המלמדים והמורות הם הדבר הכי חשוב..... 3

לפני הנחתה לתת פדיון נפש ולבקש מהשם יתברך..... 3

האופן הנכון לכתב את שם האמא..... 3

גמ"ח של היוכים..... 3

לכנות את בית המדרש עצתו אמונה ואת המקוה טהרה - מקוה מלכה.... 3

החורים שלכם רוזים רק נחת מכם..... 3

השם יעזר שהכל יהיה בנקל ובנחת..... 3

אל תריב עם המוסד של ילדיך..... 3

עצה אחת יש כדי לזכך את המדות הרעות..... 3

מזל טוב על פתיחת התלמוד תורה היכל הקדש בירושלים עיר הקדש.... 3

תזהר לכתב כמו שיהודים יראי שמים פותכים..... 3

עד היכן צריכים להזהר מלצים..... 3

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

איך אני משכנע את אבי שלא יפריע לו הטלפון שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א

ישר כח גדול על כל החיזוקים שאני שומע כל יום, שנותנים לי בהירות ומכניסים טעם ביהדות.

אני משתמש כבר הרבה שנים בסמארטפון, ולאחרונה הטלפון גם מסנן ומוגן, אבא שלי מאד מבקש ממני שאזוק את הסמארטפון, מצד אחד אינני רוצה לפגוע חס ושלום בכבודו ולהגיד לו כל מיני טענות ולהכנס לדיון אתו שיכול להגרר, ומצד שני אולי זה הזדמנות לסגור את הענין הזה אחת ולתמיד, ושלא אצטרך להתמודד כל הזמן עם הרגשה שהוא לא מעריך אותי, ובכלל שיקבל אותי איך שאני.

ישר כח

תשובה:

בעזרת השם יתברך - יום ג' פְּרִשְׁת בא, ב' שְׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, אפלו שיש לטלפון סנון, שלא נותן לדברים מלכלכים לעבור וכו' - יש לזה בעיה גדולה מאד, זה לא נותן שיהיה לאדם ישוב הדעת; אפלו הטלפון הפשוט גוזל מאדם את הזמן שלו, את המח ואת המחשבה שלו, ובדאי הטלפונים היותר מתקדמים, זה לוקח את כל מח המחשבה, זה מונע את האדם מלהתקרב אל השם יתברך ומכל הטוב.

כְּפִי שָׁרְבֵנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק ב', סִימָן י'): "מָה שֶׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא רַק מִחֲמַת שָׂאִין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן", לָמָּה אֲנָשִׁים כָּל כֶּף נְפוּלִים וְלֹא קְרוֹבִים לַהֵשֵׁם? כִּי אֵין לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת, הֵם לֹא חוֹשְׁבִים; עֲסוּקִים כָּל רִגַע בְּשִׁטוֹת אַחֲרַת, שְׁלֹא לְדַבֵּר עַל מִי שֶׁצּוֹפֶה בְּסִטּוּסִים, הוּא לּוֹקַח כָּל רִגַע אֶת הַטְּלָפוֹן לִיד כְּדֵי לְרַאוֹת אֶת הַשְּׁטוּיוֹת שֶׁל כָּל אָחָד, אֶת הַפְּרִסְמוֹת וְאֶת הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל כָּל אָחָד; לְאָחָד כְּזֶה בּוֹדָאֵי אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת.

אֲנִי מְכִיר אֲבָרְכִים שֶׁהֵיוּ אֲנָשִׁים מְאֹד מְכַבְּדִים, הֵם הָיוּ מְלֵאֵי חַיּוּת; לְמַדּוֹ, הַתְּפִלָּה, עִם יִרְאַת שָׁמַיִם, וּמֵאֵז שֶׁהֵם צוֹפִים בְּסִטּוּסִים - הֵם אֲנָשִׁים אַחֲרִים, אֵין לָהֶם אֶת הִירְאַת שָׁמַיִם כְּמוֹ לִפְנֵי כֵּן.

אִם תִּזְרַק אֶת הַטְּלָפוֹן שְׁלֶךְ, אַתָּה תִּקַּח טְלָפוֹן פָּשוּט כְּמוֹ כָּל הַיְהוּדִים הַכְּשָׁרִים - אַתָּה תַּעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לַהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, נַחַת רוּחַ לְהוֹרִיךְ וּלְךָ בְּעֲצָמְךָ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרִים, יִהְיֶה לְךָ יוֹתֵר זְמַן לְמִשְׁפָּחָה שְׁלֶךְ, יוֹתֵר זְמַן לְלַמּוֹד וְלִתְפִלָּה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

הָאֵם לַעֲשׂוֹת תַּעֲנִיּוֹת לְטוֹבַת נַשְׁמַתָּה שֶׁל אִשְׁתִּי?

שְׁאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב [הַמְּכַתֵּב מִצָּרְךָ אַחֲרֵי מְכַתֵּב זֶה], וּמֵאֹד נִהְנֵתִי מִמָּה שָׂרֵאשׁ הַיְשִׁיבָה כְּתַב לִי עִם כָּל הַמְּקוֹרוֹת.

אֲבָל הַיּוֹם אֲנִי כְּבָר אוֹחוֹז בְּיוֹם הַתַּעֲנִיּוֹת הַמֵּאָה שֶׁקִּבַּלְתִּי עַל עֲצָמִי לְצוּם לְזְכוּת נַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל אִשְׁתִּי עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם.

רַק רְצִיטִי לִשְׁאֵל אִם הַתַּעֲנִיּוֹת שָׂאֵנִי עוֹשֶׂה עֲבוּרָה, הֵם זְכוּת בְּשִׁבְלָה בְּעוֹלָם הָאֲמֻתָּה? כִּי אִם כֵּן, אֲנִי רוֹצֶה לְהַמְשִׁיךְ לְצוּם עוֹד חֲמִשִּׁים וְתִשְׁעֵי יָמִים, כְּדֵי שֶׁזֶה יֵצֵא הַגִּימְטְרִיָּה שֶׁל שָׁמָּה.

או אולי אני טועה, "ן" זה חמשים, או שזה שבע מאות? לכן אני חושב לצום משבת לשבת, שזה כמו 65,600 תעניות.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בא, ג' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הצומות שלך הם בכלל לא תקון לנשמה שלך; במקום זה תאמר תהלים לטובת נשמתה ותתן צדקה.

לצום זה לא בשביל הדורות שלנו, רבנו אמר בפרוש שלא לצום, רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן י'): "כי כל התעניות שהתענו אין זה אלא כמו שק שיש בו חורים הרבה, וכשמריקים את השק, אף על פי כן נשארו בו החורים. ואם התבוננו בעצמן היו רואים, אחר כל התעניות, עדין נשארו אצלם כל תאוותם, קשורים בשקם", עין שם.

עין בשאלות ותשובות ברסלב (חלק לא, מכתב ג' תפג), אחד שואל את מוהרא"ש זכותו יגן עלינו: "לדאבוני ולצערי אבדתי את אשתי ונשארת אלמן, מה הדבר הכי טוב שאני יכול לעשות לעלוי נשמתה?"

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו עונה: "אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות בשאדם נותן צדקה לעלוי נשמת נשמה שנפטרה בגיל צעיר, הצדקה מועילה בחיים חיותו של האדם ובפרט לאחר הסתלקותו מזה העולם, כמו שכתוב (ישעיה נח, ח): "והלך לפניך צדקך".

כדאי שתלמד את כל התשובה. מוהרא"ש אומר (שם) כל זמן שאדם חי בזה העולם לא יודעים להעריך את מעלת הצדקה, רק אחרי שנפטרים מהעולם, אז רואים את המעלה של צדקה. הצדקה מצילה את האדם מפל התולעים, העכברים והנחשים שזוחלים אל הנפטר.

כשהאדם מסתלק מן העולם עושים לוי', כלם בוכים, מלויים את הנפטר עד בית החיים, אנשי החברה קדישא חופרים בור ומכניסים את

הַנִּפְטָר לְבוֹר, מְכַסִּים בְּעַפָּר, וְאַחַר כֵּן כָּלֵם הוֹלְכִים הַבֵּיתָה; הָאֲבָלִים יוֹשְׁבִים שְׂבָעָה, בָּאִים לְנַחַם אוֹתָם, בּוֹכִים אִתָּם, מְעוֹדְדִים אוֹתָם, מְדַבְּרִים אִתָּם, עוֹשִׂים בְּדִיחוֹת, עוֹשִׂים אֶת כָּל סוּגֵי הַדְּבָרִים כְּדֵי שֶׁהֵם יִשְׁכַּחוּ מִצַּעֲרָם; דָּבָר אֶחָד מְעַנֵּן לְהַבִּין, מַה קוֹרָה כְּעֵת עִם הַנִּפְטָר? מִיִּשְׁהוּ חוֹשֵׁב בְּכָלֵל שֵׁשׁ נִפְטָר? מִיִּשְׁהוּ יוֹדֵעַ מַה הַנִּפְטָר עוֹבֵר עֲכָשׁוּ? אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה שָׁם, בָּאִים עִכְבָּרִים רְעֵבִים, נִחְשִׂים רְעֵבִים, הֵם מְרִיחִים מִרְחוֹק בְּשׂוֹר טָרִי, הֵם מִתְחִילִים לְתַלֵּשׁ חֲתִיכוֹת מִהַנִּפְטָר, אֶת הַצַּעַר וְהִיסוּרִים שֵׁשׁ לְנִפְטָר מִזֶּה - אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר, צַעַר מֵר וְנוֹרָא, כָּל נְשִׁיכָה שֶׁל תּוֹלַעַת זֶה בְּלִתי נִסְבָּל, וְאִזּוּ בָּאִים לְעֲזֹרוֹ הַמְצוּוֹת שֶׁל הַנִּפְטָר, אֶת פְּרוּטוֹת הַצְּדָקָה - זֶה שׁוֹמֵר עַל הָאָדָם.

כָּכֵר כְּתַבְתִּי לְךָ פַּעַם אַחַת, אֲנִי רוֹאָה שְׂאֵתָה חָכֵם בְּעֵינַיִךְ, אֵתָה לֹא מְצִיתָ, אֵתָה מִמְשִׁיף לְהַשְׁתַּגֵּעַ עִם הַצּוּמוֹת; אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ עוֹד פַּעַם, עֲזֹב אֶת הַדְּרָךְ הַזֶּה; אִם אֵתָה רוֹצֵה לְפַעֵל עַבּוֹר הַנְּשִׁמָּה תֵּן צְדָקָה לְזִכּוֹתָהּ, אוֹ שְׂתַכְתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה לְזִכּוֹתָהּ, אוֹ תִּדְפִּיס אֶת סֵפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל לְזִכּוֹתָהּ; זֶה יִשְׁמַר עָלֶיךָ מִכָּל רָע.

יְעֹזֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

...

[הַמְּכַתֵּב שְׁנֹזֵפֶר בַּמְּכַתֵּב לְעִיל:]

מַה לְעֲשׂוֹת לְטוֹבַת הַנְּשִׁמָּה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת וְאָרָא, כ"ו טַבַּת, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יְאִיר

אֲשֵׁתְךָ הַקְּדִישָׁה אֶת חַיֶּיהָ בְּשִׁבִיל תּוֹרָה, הִיא בְּשִׁלָּה לְבַחֲוִרִים בִּישִׁיכָהּ, הִיא הַתְּמַסְרָה לִישִׁיכָהּ בְּלֵב וְנַפֶּשׁ, עֲכָשׁוּ הִיא לְמַעְלָה בְּגֵן עֵדֵן בְּמִקּוֹם טוֹב. אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ אֶת זֶה כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה תַעֲנִיּוֹת וְאֵתָה עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי דְבָרִים לְעֵלוּי נְשִׁמְתָהּ; אֵל תַּעֲשֶׂה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, אֵתָה יוֹדֵעַ שְׂרַבְּנוֹ לֹא רָצָה שְׁנַצּוּם. רַבְּנוֹ אָמַר (עֵין חַיִּי מוֹתֵר"ן, סִימָן תצ"א): "מִי שִׁיּוֹדֵעַ מִמֶּנִּי - אֵין צָרִיף לְהַתְעַנּוֹת, וּמִי שִׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִמֶּנִּי - לֹא יוֹעִילוֹ לּוֹ הַתַּעֲנִיּוֹת", אִם יוֹדְעִים

מרבנו ז"ל, מהעצות שלו - אפשר לאכול, לישן, ולהיות דבוקים בהשם ותברך.

צדקה היא דבר גדול עבור הנשמה ולמוד תורה הוא דבר גדול עבור הנשמה, אבל את התענייות - זה תעזב.

קח את העצה של רבנו, העצה שמשיח יכניס בעולם; תתבודד להשם ותברך, תדבר אליו בפשטה שלך, תספר לו מה שמנח לך על הלב, תבקש ממנו שירחם עליך, שיקרב אותך אליו, תבקש ממנו: "רבנו של עולם תרחם עלי, עזר לי שאהיה בשמחה, שלא אסיח דעתי ממך, שתמיד אחשב רק ממך"; כך תדבר אל השם ותברך, זה הדבר הכי גדול, העבודה הכי גדולה, כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה): "התבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

[...]

איך מחזיקים מעמד בזמנים קשים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני עובר כעת זמנים מאוד קשים, בבקשה תנו לי חזק שאוכל לשרד את זה, שאוכל לסבול את זה ולהחזיק מעמד.

יישר פנ

תשובה:

בעזרת השם ותברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קצה) דוד המלך תמיד חפש משהו טוב שהוא יכול להודות עליו להשם ותברך; אפלו כשהשם ותברך הביא עליו רע, הוא חפש בתוך הרע משהו טוב, כמו שכתוב (תהלים ד, ב): "בצער

הַרְחַבְתָּ לִּי, אֶפְלוֹ בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצָמָה נָתַתָּ לִּי הַרְחַבָה בְּתוֹכָהּ, וְכֵן הוּא הַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל הַזְּמַנִּים הַקָּשִׁים שָׁלוּ.

תַּחֲפֹשׁ טוֹב בֵּימֵים הַקָּשִׁים שְׁלָךְ, חֵיב לֵהוֹיֹת שְׂיִישׁ מִשְׁהוּ טוֹב; תוֹדָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה, זֶה יִתֵּן לָךְ כַּח לַעֲבֹר אֶת הַזְּמַנִּים הַקָּשִׁים שְׁלָךְ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

בְּאִמִּירַת מִשְׁנֵיֹת, מִבְּטָאִים אֶת שֵׁם הַשֵּׁם?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

דְּבַר רֹאשׁוֹן יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל שְׁשֵׁנִיתֶם אֶת חִי; מֵאִז שֶׁהִתְחַלְתִּי לֵאמֹר ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיֹת נִהְפַּכְתִּי לְאָדָם אַחֵר. אֲנִי רוֹצֵה לְצִיָּן לְשַׁבַּח בְּחוֹר מֵהַיְשִׁיבָה שֶׁהִיָּה זֶה שֶׁפָּתַח לִי אֶת הָרֹאשׁ, וְקָרַב אוֹתִי אֶל רַבְּנוּ. אֲנִי גַם מִשְׁתַּדֵּל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם תְּקוּן הַכֶּלֶלִי, יוֹם תְּהִלִּים, וְדַף גְּמָרָא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה, בְּשִׂאוּמְרִים מִשְׁנֵיֹת, מִבְּטָאִים אֶת שֵׁם הַשֵּׁם, אוֹ שִׂאוּמְרִים רַק 'הַשֵּׁם'?

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת בְּשַׁלַּח, ז' שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלִתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּתְחַזֵּק בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיֹת, הַחִיד"א זֶכֶר צְדִיק לְבִרְכָה מִבִּיא (מְדַבֵּר קְדוּמוֹת מִעֲרַכַת א, אוֹת נא) בְּשֵׁם מְדַרְשׁ תְּלִפְיוֹת: "אֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמּוֹד מִשְׁנֵיֹת אֵינוֹ מִנִּיחוֹ לְהַכְנִיס שָׁם"; כְּשִׂאָדָם עוֹלָה לְמַעְלָה לְשָׁמַיִם, בָּאִים מִלְּאֲכֵי חִבְלָה וְרוֹצִים לְגִרּוֹר אוֹתוֹ לְגֵיהֲנוֹם, וְהֵאָדָם מִתְחִיל לְצַעֵק אֶל כָּל הַצְּדִיקִים, הוּא צוֹעֵק: "אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ תְּצִיל אוֹתִי," "יִצְחָק אֲבִינוֹ תְּצִיל אוֹתִי," "יַעֲקֹב אֲבִינוֹ תְּצִיל אוֹתִי", וְאֵף אֶחָד לֹא עוֹנָה

לו, ואחר כך הוא צועק: "ראובן", "שמעון", "לוי", עד שהוא מגיע לאשר בן יעקב. אשר שואל את האדם אם הוא למד משניות, אם הוא עונה 'כן', הוא מכניס אותו לגן עדן. החיד"א מפרש בזה את הפסוק (בראשית מט, כ): "מאשר שמנה לחמו", 'שמנה' אותיות 'משנה', כשאשר בן יעקב רואה שאדם למד משניות, "והוא יתן מעדני מלך", הוא נותן לו גן עדן; רואים מכאן את המעלה של משניות.

לגבי אמירת שם השם, תלוי; רק אם אומרים את כל הפסוק, אז אפשר לומר את שם השם.

הכי טוב להתרגל לאמר כשכתוב שם אדנ"י - השם, וכשכתוב יקו"ק - הוי"ה; למשל, "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד".
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מה אני עושה שאמא שלי לא מרשה לי ללכת להפצה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי שאלה חשובה לשאל; לאמי תחיל' נודע שאני הולך להפצה, שאני הולך ודופק בדתות של בתים ואני מחלק לאנשים גליונות וקונטרסים, אני נותן להם אויר לנשימה, זה מאד הכעיס אותה, היא אמרה לי שבכל פעם שאני הולך להפצה אני עובר על כבוד אב ואם.

אני מבלבל לגמרי, כי החיות שלי היא מהפצה, יש לי חיות עצומה מזה, אבל מצד שני אמי לא מרשה לי ללכת, מה אעשה? אני כל כך רוצה ללכת להפצה, כי אני רואה שאנשים ממש מחיים את נפשם עם זה.

מאד אשמח אם ראש הישיבה יוכל להבהיר לי מה לעשות.

יישר פח

תשובה:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ – יוֹם ב' פְּרִשְׁת בְּשֵׁלַח, ח' שָׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׁלֶךָ, תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה לְהַפְיִין אֶת הַחֲזוֹק שֶׁל רַבְּנוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל. מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְצָה מִתְקַן אֶת כָּל הַחֲטָאִים שְׁלוֹ, זֶה הַתְּקוּן הַכִּי גְּדוֹל לְאָדָם, כְּפִי שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְאוּף, סִימָן מא): "תְּקוּן לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַחֲזִיר בְּגֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה".

תִּזְהַר בְּכָבוֹד הוֹרִיךְ, תִּכְבֹּד אֶת הוֹרִיךְ; אִתָּהּ לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר לָהֶם מַה שְׁלֹא מְרִיחַ לָהֶם, תִּדְבַּר אֲלֵיהֶם רַק דְּבָרִים שֶׁהֵם אוֹהֲבִים. וּמִצַּד שְׁנֵי תִּמְשִׁיךְ לְעֵסֶק בְּלִהְשָׁקוֹת אֵילָנוֹת, לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲבִינוֹ שֶׁבְּשָׁמַיִם. רַבְּנוֹ צִוָּה אוֹתָנוּ לְעֵסֶק בְּקָרוֹב יְהוּדִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רַבֵּי נֶתָן זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה כּוֹתֵב (ס"י מוֹתֵר"ן, סִימָן תַּקמ"ג): "רַבְּנוֹ הָיָה מְבַזֵּה אוֹתָנוּ לְמָה אֲנַחְנוּ לֹא עוֹסְקִים בְּהַפְצָה; וּפְעַם אַחַת בְּלַיִל מוֹצָאֵי שַׁבַּת עֲמַדְנוּ לְפָנָיו עִם כְּמָה אֲנָשִׁים מִהַחֲשׁוּבִים שְׁלוֹ, וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ מֵאֵד כְּמָה שֶׁעוֹת עַל עֲגִינֵן זֶה, וּפְעַם אַחַת קָרָא אוֹתָנוּ 'עֲצִים יְבֻשִׁים' עַל שְׁאִין אָנוּ מוֹלִידִים נִפְשׁוֹת שִׁיתְקַרְבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדִינוֹ", כִּי רַבְּנוֹ רָצָה שֶׁנַּעֲסֵק בְּלִהְשָׁקוֹת אֵילָנוֹת – לְקָרֵב יְהוּדִים לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֲנִי עוֹשֶׂה שְׂמֵחַ בְּבֵית, כְּשֶׁאֲשִׁי תְּמִיד מִתּוֹחָה

וְעֲצָבָנִית?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

לְאַחֲרוֹנָה שְׂמֵעֵתִי בְּשִׁיעוֹר שְׂרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א אוֹמֵר שְׁצָרִיכִים לְרֹאוֹת שְׂתִּמֵּד

יְהִי שְׂמֵחַ בְּבֵית; אֲבָל מַה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שְׂאֲשִׁתִּי הִיא אֲשֶׁה מֵאֵד מִתּוֹחָה, הִיא צוֹחַת

כָּל הַיּוֹם בְּכְרוּכִיָּה, כָּל מֵה שֶׁרַק נִסִּיתִי לַעְזוֹר לָהּ וּלְשִׁמַּח אוֹתָהּ זֶה לֹא עוֹזֵר, הַמְצֵב בְּבֵית נִשְׁאָר תָּמִיד מְתוּחַ.

רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה גַם אָמַר שֶׁהַבַּעַל צָרִיךְ לַעֲבֹד עַל זֶה שְׂאֵשְׁתוֹ תַּעֲרִיף אוֹתוֹ. אָבֵל לְאַחִיוֹת שֶׁל אִשְׁתִּי יֵשׁ הַרְגֵל רַע לַעֲשׂוֹת צְחוּק מִבְּעֲלֵיהֶן, הֵן מְרֹאוֹת אַחַת לְשִׁנְיָה אִיךְ אֲפָשֶׁר לְהִשְׁפִּיל אֶת הַבַּעַל, וְאִשְׁתִּי לֹא רוֹצָה לְהִשְׁאָר מֵאַחֶזְרֶת. כְּשֵׁאִשְׁתִּי מְדַבֵּרֶת בְּטֶלְפוֹן עִם אַחִיוֹתֶיהָ, הִיא תָּמִיד תֹּאמַר לִי בְּאַמְצַע מִשְׁהוּ תְּקִיף, הִיא תִּצְוֶה עָלַי לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ, כְּדֵי שֶׁהָאִחִיוֹת שְׁלָהּ תִּרְאֶינָה אִיךְ הִיא מְסַגֵּלֶת לְדַבֵּר אֵלַי, וְזֶה מֵה שֶׁהֵן מַעֲרִיכוֹת.

הֵן גַּם חוֹשְׁבוֹת שֶׁהַמְשֻׁפָּחָה שְׁלָהֶן הִיא הַמְשֻׁפָּחָה הַכִּי חֲשׂוּבָה וְהַכִּי חֲכָמָה בְּעוֹלָם, וְכָל הַשְׁאָר הֵם מְשֻׁגְעִים.

אִיךְ מְסַתְּדְרִים?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, ח' שָׁכַט, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא קָל לְלַמֵּד בְּמִכְתָּב אֶחָד שְׁלוֹם בֵּית כְּשֶׁהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נִתֵּן אָמַר שֶׁהוּא הִיָּה צָרִיךְ לְכַתֵּב עַל שְׁלוֹם בֵּית סַט שְׁלָם שֶׁל לְקוּטֵי הַלְכוֹת; בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אֲשֶׁתִּדַּל לְכַתֵּב כְּמֵה דְּבוּרִים שֶׁקִּבְּלֵתִי מִמוֹהֲרָא"ש.

קִדְּם כָּל, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אַתָּה בֶּן מִתְנַהֵג כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ; אַתָּה מְתָאָר בְּמִכְתָּב שֶׁהִיא הַרְעָה וְאַתָּה הַטוֹב, אֲנִי קִבְּלֵתִי מִמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ שֶׁשְׁלוֹם בֵּית תְּלוּי בְּבַעַל; הַבַּעַל מְסַגֵּל לְהַכְחִיז וְהוּא צָרִיךְ לְגַלוֹת לָמָּה הִיא צוּעֶקֶת, מֵה כּוֹאֵב לָהּ וּמֵה מַפְרִיעַ לָהּ בְּחַיִּים.

בְּדַרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה צָרִיכָה שְׂיִתְּנוּ לָהּ יַחַס וְכוּ', שְׂיִתְּנוּ לָהּ הַכְּרָה; הַבַּעַל צָרִיךְ לְתַת לָהּ אֶת זֶה. קָל מְאֹד לְכַתֵּב שֶׁהִיא צוּעֶקֶת, הִיא צוֹרַחַת וְכוּ' וְכוּ' - הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁאַתָּה כּוֹתֵב, כְּרוּכִיָּה וְכוּ' - אָבֵל לְכָל דְּבָר יֵשׁ סִבָּה; אִשָּׁה לֹא צוּעֶקֶת סְתָם כֶּף, מִשְׁהוּ חֶסֶר לָהּ בְּחַיִּים. אֲנִי רוֹצָה לְדַעַת אִם אַתָּה מְצִיַּת לָמָּה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א', סִימָן רב) שֶׁהַנְּשִׂים צָרִיכוֹת כְּבוֹד, הֵן מְאֹד

מקפידות על זה; עוד אמר רבנו (שיחות הר"ן, סימן רסד) הַזְהִיר לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אִשְׁתּוֹ, הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְדֵיָהֶם; צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל וְכוּ'.

אם תזהר בכבודה, אתה לא תדרוך לה על העצבים וכו', אתה לא תעליב אותה ולא תשפיל אותה - אתה תראה שהיא תהיה טובה אליך, היא תתנהג יפה אליך. אם תתן לה כסף, אתה תקנה לה בגדים, נעלים וכו'; אתה תעזר לה בבית - אז תראה שהיא לא כל כך רעה, היא תהפך להיות טובה אליך; כל זה קבלתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

ואם תאמר לי שנסית הכל, עשית הכל, והיא עדין רעה אליך - תזכר מה שחקמינו הקדושים אומרים (ערויבין מא:): "מִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה אֵינּוּ רוֹאֶה פְּנֵי גֵיהֵנוּם", הגמרא שואלת: "לְמֵאֵי נִפְקָא מִינָהּ", מה זה נוגע לנו למעשה? "לְקַבּוּלֵי מַאֲהָבָה", כדי שיקבלו זאת באהבה. בדרךרים האחרים שהגמרא מפרטת שם אומרת הגמרא: "לְמַבְעֵי רַחֲמֵי", כדי שיקבשו מהשם יתברך, למה כאן אומרת הגמרא: "לְקַבּוּלֵי מַאֲהָבָה"? אומר רבנו (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ז): "אם תהיה אשה רעה אל יבגד בה ולא יגרשנה, כי על ידה אינו רואה פני גיהנום", תקבל זאת באהבה כי זה יציל אותך מגיהנום; זאת הדרך של רבנו כשיש לאדם אשה כעסנית.

זו דעת מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, שאדם יהיה בכיתו עניו, שפל וסבלן; להשתדל לתת מלים טובות בכל דרך, ולזכר שזה מה שיציל מהגיהנום. כפי שמוהרא"ש ספר לנו, היה פעם שהצדיק הקדוש הרבי ר' זושא זכותו יגן עלינו התנמנם וחלם שהוא למעלה בשמים ומעבירים אותו ליד שערי הגיהנום, פחד אחז בו והוא התחיל לצעוק: "הצילו! תוציאו אותי מפה!" עד שהגיע מלאך ושאל אותו: "זושא, למה אתה צועק?" הוא ענה: "אני פוחד ונבהל מהעונשים המרים שיש כאן למעלה בגיהנום", אמר לו המלאך: "לא זושא, זה לא עבורך, לך יש אישה גיננדל, אתה משלם את הכל למטה".

מוהרא"ש היה מספר מה הצדיק הקדוש הרבי ר' זושא היה סובל מאשתו גיננדל; היא הייתה צועקת עליו, כשהיא התרגזה היא הייתה מקללת

אותו ואומרת: "אתה האדם הכי גרוע בעולם"; היא נתנה לו את ההרגשה
שהוא הגרוע ביותר, אין יותר גרוע ממנו.

כשהצדיק הרבי ר' זושא זכותו יגן עלינו התעורר מהחלום הוא אמר
לעצמו: 'הלואי שאשתי גיננדל תצעק עלי עוד; אם על ידי הצער אני
מתפטר מעונשי הגהינום - זה כדאי לי'.

השם יתברך? תן לך את השכל, שתדע איך לחיות עם אשתך.

...

איש אמונות

תהלים הוא הנשק של היהודים

בעזרת ה' יתברך - פרשת וארא, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

תאמרו קצת תהלים ותראו ישועות גדולות.

תבקשו עבורכם, עבור הבעל, עבור הילדים שלכם, ולכל עם ישראל.

תהלים הוא הנשק של היהודים, תהלים מקרבים אל השם יתברך.

בכל פעם כשאתם מסימים תהלים תכתבו בסוף של ספר התהלים כמה

פעמים סימתם, כך תהיה לכם תמיד דחיפה לאמר עוד ועוד.

מראש הישיבה.

...

הספור של רבינו עם הערבי

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וארא, כ"ו טבת, שנת ה'תשפ"ב

יקירי ... גרו יאיר

אני שולח לך עוד ספור לילדים, תחלק את הספור לשבועים; את

הספור של רבינו עם הערבי.

הצילו ! ! ! !

יש לו ספין ! ! ! ! !

הגיע ערבי, הוא צועק: "אאללה הוא אאכברר ! ! !"

אף אחד לא מבין מה הוא אומר, אף אחד לא יודע על מה הוא מדבר, הוא עומד ככעס, מנופף בחרבו, הוא רק רוצה לדבר עם רבנו.

ילדים יקרים, הספור הזה קרה פשרנו היה בארץ ישראל, רבנו הגיע לעיר חיפה, ואז קרה הספור הזה. ערבי צעיר הגיע לדבר עם רבנו, רבנו לא הבין מה הוא מדבר, הערבי הגיע כל יום, גם בבקר וגם בערב, בכל סעודה שרבנו ישב עם האורחים הערבי הגיע, הוא אהב מאד את רבנו.

עד שפעם אחת הוא נכנס ככעס גדול עם סכין, הוא התחיל לצעק צעקות נוראות, רבנו לא ידע מה הוא רוצה; היתה שם אשה מהעיר וולחי, כשהערבי הלך משם היא אמרה לרבנו: "למען השם תברחו מפאן, הערבי צועק שהוא רוצה להלחם בכם, תברחו...!"

רבנו מיד ברח לביתו של רבי זאב וואלף מטשערני-אוסטרך; הצדיק היה גר אז בחיפה, רבנו התחבא אצלו בבית, וכך רבנו נצל.

ילדים אתם יודעים מה הערבי רצה? ומי הוא היה?

הערבי הזה היה הסמ"ך מ"ם, הוא התחפש לערבי, הוא רצה להרג את רבנו, פי הוא שנא מאד את רבנו. רבנו ספר, שהסמ"ך מ"ם אמר להשם יתברך: "אם הנשמה של רבנו יורדת לעולם, למה בראת אותי? הענין שלי הוא להרחיק אנשים מהשם יתברך, ורבנו - לו יש פח להחזיר את כל אחד להשם יתברך"; רבנו מראה לנו את הרחמנות של השם יתברך, כדי שנגחזר בתשובה.

בשבוע הבא:

ילדים יקרים, אנחנו באמצע הספור, כשרבנו היה בארץ ישראל בחיפה והערבי הגיע להלחם עם רבנו, רבנו התחבא; באו נספר עוד מהספור.

אוי ואבוי! הערבי שוב כאן! הוא מחפש את רבנו, הוא שואל: "איפה רבינו?!" הוא צוחק ואומר: "אני מאד אוהב את האדם הזה (את רבנו), אני רוצה לתת לו במתנה את החמורים שלי, אני גם נותן לו את הסוס שלי, שהוא יוכל ללכת לטבריה, הוא לא צריך לפחד ממני".

וכך אכן היה, כשרבנו חזר לאכסניה שלו הערבי הגיע והתישב שם, הוא צחק וצחק אל רבנו.

כל הספור עם הערבי בחיפה הוא ספור מאד מעגנין; מה הערבי רצה מרבנו...? בהתחלה הוא רצה להלחם עם רבנו, אחר כך הוא אהב את רבנו; אנחנו לא יודעים את הסודות של זה.

רבנו אמר: "היו לי יותר יסורים מהאהבה של הערבי מאשר מהשנאה של הערבי".

ילדים, אנחנו לומדים מהספור להזהר מאד מאנשים רעים; כשהם באים בחיוף, הם רוצים להיות חברים, הם נותנים מתנות, הם צוחקים - צריכים מאד להזהר מהם! זה יותר מספן פשהאדם הרע עושה את עצמו כחבר, מאשר פשהאדם בא לריב, צריכים לברח מאנשים רעים, שרוצים לעשות עברות.

(כאן ההורים יכולים לשוחח קצת עם הילדים, להגיד להם: "אם מישהו רוצה לדגדג לך מתחת לבגדים שלך או מעל הבגדים במקומות פרטיים, הוא עושה את עצמו כחבר, הוא אומר לך שהוא אוהב אותך - תזכר את הספור של רבנו ז"ל, מהערבי שגם עשה את עצמו כאלו הוא אוהב את רבנו").

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מסכנים האנשים שעמלים לריק

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי... גרו יאיר, מלמד בקרית ברסלב

אני רוצה לשאל אותך, אתה עובד קשה? אין לך כפר כח? אתה מרגיש שאתה לא יכול יותר?

דע לך, כל אחד עובד קשה, לאף אחד אין כח, כלם מרגישים שהם לא יכולים יותר; ההבדל הוא שאתה עובד עבודת קודש, עם תינוקות של בית

רבן. הכח שלך לא הולך לריק, העמל שלך נשאר לנצח נצחים, עבודה אחרת הולכת לאבוד; אנשים מקימים עסקים, בסוף לא נשאר שום דבר מעמלם; מסכנים האנשים שעמלים לריק.

אני מקנה שהמלים הספורות יתנו לך קצת כח להמשיך בעבודתך הקשה.

...

להיות מלמד זה מהדברים הכי חשובים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

תתחזק עם עבודת השם שלך, מלמדות היא עבודה מאד קשה; להיות מלמד זה מהדברים הכי חשובים.

אני לא יודע אם אתה יודע את מעלתך; אתה לומד עם תינוקות שכל בית רבן את אותיות הא-ב הקדושות, אתה מלמד אותם תפלה, פרשת השבוע, מדות טובות וכו'; זה ישאר להם למשך כל חייהם.

כבר כתבתי הרבה מאד מכתבים למלמדים, תשאל את המלמדים; שהם יראו לך את כל המכתבים שכתבתי להם. אולי יאספו מישהו את כל המכתבים ויוציא ספר מיוחד למלמדים, למחנכים; יש במכתבים הרבה עצות טובות, שכל וחיזוק על חנוך הבנים והבנות.

...

יישר כח על מה שאתה עושה עבור התלמוד תורה ובית

הספר מכל הלב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לקבוד יקירי ... גרו יאיר

יישר כח ... על מה שאתה עושה עבור התלמוד תורה ובית הספר;

אתה מאד מסור, אני יודע שאתה עושה את זה מכל הלב.
זה ישאר אתנו, את זה נקח אתנו לעולם הבא.

...

ראה שתהיה חיות ושמחה אצל הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד המלמד החשוב ... גרו יאיר, קרית ברסלב

תחדיר בילדים אמונה, תדבר אליהם מהשם יתברך; הדבורים האלו יחרטו בלבם שלהם, זה ילנה אותם לכל החיים.

ראה שתהיה חיות, שמחה - אצל הילדים; ששתלמוד תורה יהיה חי, שזה לא יהיה מקום ישנוני שהילדים באים לשם כדי לצאת ידי חובה, שתהיה חיות ביניהם.

...

כמה שיותר לומדים עם ילדים - ככה הם יכולים להכיל

יותר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, מלמד בקרית ברסלב

אל תפחד ללמד הרבה עם הילדים. ילדים, כמה שיותר לומדים אתם - ככה הם יכולים להכיל יותר; בכל שבוע אתה יכול להוסיף עוד כמה שורות בתפלה, וכך בהדרגה הם מתרגלים לתפלה יותר ויותר.

כך גם בכתיבה, קריאה וכדומה.

תתחזק, הקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך.

...

הורים שלא רוצים את החנוף שלנו, אנחנו לא צריכים להחזיק אצלנו את הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת תשפ"ב
מרת ... תחי'

יישר כח גדול על העזרה בגביית את שכר הלימוד מההורים. המוסד הולך וגדל, אנחנו צריכים היום לשלם בכל חודש רק למלמדים והמורות מאה אלף דולר; רק בזכות ההורים שמשלמים שכר לימוד - אפשר להמשיך ולשלם למלמדים ולמורות.

לגבי משפחת ... מ ...; תגיד למנהל שיתקשר לומר להורים שיותר לא נקבל את הילדים, אני לא יודע למה מלכתחלה הכנסנו את הילדים. הורים שעושים ליצנות, הם לא רוצים את החנוף שלנו, הוא אומר בפרוש שהוא מחכה שהילדים יגדלו והוא ישלח אותם ל... , ואם הוא עושה צחוק ממכם, כל יום הוא אומר מחר - אנחנו לא צריכים להחזיק אצלנו את הילדים.

...

השלום בית משתפר עם הזמן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'

אני שמח לשמוע מבצלך גרו יאיר שהחיים אצלכם נהיים יפים יותר וטובים יותר.

אצל הרבה זוגות צעירים זה כך, אחרי התנהחיים חיים צריכים להתאיב קצת; לחלק אין כח להמתין, והם נופלים לבור, אבל אלו שממתינים ומבקשים מהשם יתברך, שומעים עצות של צדיקים - אצלם החיים נהיים יפים יותר וטובים יותר כל יום.

...

רונים נחת מכם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תח'י, קרנית ברסלב

קבלתי את המכתב.

בעלך מאד יקר ומאיר, הוא לומד ומתפלל; יש לי הרבה נחת ממנו.

גם אתם מאד עדינים וטובים, יש לי נחת מכם, ההורים שלכם וההורים

של בעלך רוני נחת מכם.

תכתבו לי כמה פעמים כבר סיממתם תהלים.

...

אני מכיר תודה לעובדי המשך שמחזיקים את מוסדות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תח'י

ישר פח גדול על העבודה המסורה כל כך במשך.

תמסרו לכל המזכירות שאני מאד מכיר להם תודה, אני מתפלל

עבורכם.

בלי המשך אין שום דבר; הזכויות של התורה והתפלה שיוצאות

מהמוסדות שלנו הן הודות למזכירות המסורות.

...

תתחזק ותחזיק מעמד, אפלו שעזבו את השירוף

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

החבר שלך ספר לי מה שעובר עליך עכשו, צד הכלה עזבו את השירוף

כמה ימים לפני החתונה שלך; הוא כותב לי שהוא לא יכול לסבל את

הצער שלך, כשהוא חושב ממך הוא מרגיש שהוא יוצא מדעתו, ובנדאי

שאתה בעצמך מרגיש כך.

מאד אֶבְקֵשׁ מִמֶּךָ שְׁתַּחֲזִיק מֵעַמְד, שְׁתִּשָּׂאֵר חֲזֹק; אִם תַּחֲזִיק מֵעַמְד, אַתָּה תִּמְשִׁיךְ לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם בְּנִאֲמָנוּת, לְלַמֵּד וּלְהַתְּפַלֵּל - תִּמְצָא בְּקִרְוֹב שְׂדוּף טוֹב מְאֹד, יָפֶה יוֹתֵר וְטוֹב יוֹתֵר.

אֲנִי מִפִּיר בְּאֶפֶן אִישִׁי כַּמָּה סִפּוּרִים שֶׁל חֲתָנִים שֶׁעָזְבוּ אֶת הַשְּׂדוּף, הֵם לֹא יָכְלוּ לִסְבֹּל אֶת זֶה, וּבְצֹדֵק; מֵה יָכוֹל לְהִיּוֹת צֶעַר גָּדוֹל יוֹתֵר לְחַתָּן וְכִלְיָה מֵאֲשֶׁר שְׁעוֹזְבִים אֶת הַשְּׂדוּף? מִצָּפִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן שְׂיֻכְלוּ לְהִתְחַתֵּן, לְהִתְחַיֵּל אֶת הַחַיִּים, וּכְשֶׁעוֹזְבִים אֶת הַשְּׂדוּף זֶה מְאֹד כּוֹאֵב; וּבְכָל זֹאת הֵם הַחֲזִיקוּ מֵעַמְד עִם הַחֲזוּק שֶׁל רַבֵּנוּ, הֵם הִתְחַזְּקוּ בְּאִמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבִסּוּף הֵם מְצָאוּ הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹב וְיָפֶה יוֹתֵר.

הַשְּׂדוּף שֶׁנֶּעֱזַב גַּם הָיָה הַשְּׂדוּף שֶׁלָּהּ, וְזֶה יִקְרַב אֶת הַשְּׂדוּף שֶׁלָּהּ; כֶּף רַבֵּנוּ גָּלָה כְּשֶׁאֲשַׁתּוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ נִפְטְרָה. רַבֵּנוּ הָיָה בְּרַדְוִיִּל, רַבֵּנוּ מְאֹד רָצָה לְהִתְחַתֵּן, הוּא לֹא רָצָה לְהִיּוֹת בְּלִי אִשָּׁה, וְהִגִּיעוּ אֹז הַרְבֵּה נָשִׁים, הֵן רָצוּ לְהִשְׁתַּדֵּף אִתּוֹ, וְרַבֵּנוּ אָמַר (ס"ז מוה"ר"ן, סִימָן תַּקצ"ה): שְׂכַלֵּן הָיוּ זְווגִים שְׁלוֹ. וְאָמַר שְׂכַל אִישׁ יֵשׁ לוֹ כַּמָּה וְכַמָּה זְווגִים רַק שְׂיֵשׁ בְּזֶה כַּמָּה בְּחִינּוֹת שׁוֹנוֹת וְעִנְיָנִים נִפְלְאִים. כִּי מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּעִנְיַי הַשְּׂדוּכִים אֵף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּף. וְלִפְעָמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם בְּבִתְיָהֶם וְאוֹמְרִים שְׂרָאוִי שְׂדָה יֵשׁא אֶת זֹאת וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמַר בְּחִינַת הַזְווג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה. וְלִפְעָמִים בָּאִים שְׂדֻכְנִים וּמְדַבְּרִים הַשְּׂדוּף אַבְל אֵינוֹ נִגְמַר וְגַם זֶה בְּחִינַת זְווג מְשֻׁדָּף. וְלִפְעָמִים נוֹסְעִים לְעִשׂוֹת הַשְּׂדוּף וּבִעֵת הַגְּמָר נִפְרָדִים מֵאִזָּה סִבָּה. וְלִפְעָמִים בָּאִין לִיְדֵי נִשׁוּאִין וְאַחַר כֶּף בְּסִמּוּף נַעֲשֶׂה גִט בִּינְיָהֶם. וְלִפְעָמִים אֵינוֹ נַעֲשֶׂה הַגִּט עַד אַחַר אִיזָה זְמַן וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כַּמָּה בְּחִינּוֹת שְׂיֵשׁ בְּעִנְיַי הַשְּׂדוּכִים וְהַזְווגִים שְׂאִינָם נִגְמָרִים אַחַר כֶּף, אַבְל כָּלֵם הֵם בְּחִינַת זְווגִים שְׁלוֹ. כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּמָּה זְווגִים רַק שְׂאִינָם זֶה נִגְמַר אִיזָה זְווג שְׁלוֹ עַל יְדֵי אִיזָה דְּבִיּוֹר בְּעִלְמָא שְׂמַדְּבָרִים מִזָּה הַשְּׂדוּף. וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי אִיזָה דְּבִיּוֹר יוֹתֵר אוֹ עַל יְדֵי אִיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת אוֹ נִסְיָה אוֹ עֲבָדָא בְּשָׂבִיל הַשְּׂדוּף לְפִי שְׂעָה וְכוּ' כִּנ"ל.

רואים מִכָּאן שְׂכַל דְּבַר שְׂעוֹשִׂים עֲבוּר בְּחִינַת וּבְחִינַת כְּדֵי שְׂמִצָּאוּ אֶת

זווגם - אפלו שגה לא נגמר - זה גם משהו, כי זה מקרב את השדוף הנכון שלהם, עין שם.

מאד אבקש ממך, תחזיק מעמד, אל תכעס על אף אחד. תבטל את עצמך להשם יתברך, תכניס בעצמך אמונה, תאמין שכל הדבר הזה הוא מהקדוש ברוך הוא בעצמו והכל לטובה, הכל רק לטובתנו, אפלו שגה נראה רע - זה רק לטובת האדם - כך תמצא בקרוב יותר טוב ויותר יפה. תודיע לי פשאתה מוצא את הזוג שלך.

...

אצלי המלמדים והמורות הם הדבר הכי חשוב

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ב לכבוד יקירי ... נרו יאיר

אני מאד נהנה לשמע שאתה מלמד בתלמוד תורה החדש היכל הקדש ירושלים; אני זוכר פשהיית מלמד בויליאמסבורג, אני זוכר את הסבלנות ואת הלב שלך לילדים.

אני רוצה שתדבר עם המלמד ... ועם ... ועם המלמדים האחרים, הם יעזרו לך ברעיונות טובים איך לבנות את הילדים, וכן הלאה.

ראיתי שהתקשרת אלי עשרות פעמים, תסלח לי שלא עניתי, הייתי טרוד בשמחה, אפנה זמן עבורך. עכשו תראה שתמיד ארים לך את הטלפון, כי אצלי המלמדים והמורות הם הדבר הכי חשוב.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לפני הנתוח לתת פדיון נפש ולבקש מהשם יתברך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחני'

קבלתי את המכתב.

השם יעזר שהילד שלכם יהיה פריא ושלם, שהכל יעבר בשלום.

לפני שעומדים לעשות את הנתוח תנו פדיון נפש ותבקשו מהשם

יתברך שהכל יעבר בשלום.

גם אני אתפלל שהכל יעבר בשלום.

...

האופן הנכון לכתב את שם האמא

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בשלח, ח' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

טעיתי, חשבתי שכותבים את שם אמי עם יוד אחת. השבת היה אבי

הרב מקארלסבורג אצלנו בקרית ברסלב ליבערטי; אבי שליט"א היה הבעל

קורא, בקריאת התורה הוא ראה את שמי על המעיל של ספר התורה לזכות

יואל בן ריצא רעכיל' כתוב עם יוד אחת, הוא תקן אותי ואמר שכותבים

ריצא עם שני יודים, כי זה פתח, זה לא צירי; פיגא כותבים עם יוד אחת,

כי צירי זה יוד אחת, אכל פתח כותבים עם שני יודים; אז תתקן ותכתב בן

ריצא רעכיל.

...

גמ"ח של חיוכים

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בשלח, ט' שבט, שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחני', קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

תִּכְתְּבוּ לִי לְפָחוֹת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ מִכְּתָב עַל כָּל מָה שֶׁקֹּרָה בְּמוֹסָד, גַּם דְּבָרִים שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן, וְגַם מֵהֵילָדִים שֶׁלְּכֶם וְכוּ'.

תִּהְיוּ חֲזָקִים וּתְחַזְּקוּ אֶת כָּלֵם בְּמַלִּים טוֹבוֹת, בְּחַיִּיכִים. בְּקִרְיָה יֵשׁ כָּבָר כְּמַעַט הַכֹּל, גַּמְחִי"ם לְכָל דָּבָר, עַכְשָׁו מִחִפְּשִׁים גַּמ"ח שֶׁל חַיִּיכִים, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם אַחֵרִים, לְחַיֵּךְ וּלְתַתּוֹת מַלִּים טוֹבוֹת בְּחִנָּם, אֲפִלוּ כְּשֶׁלֹּא מִגִּיעַ.

...

לְבָנוֹת אֶת בֵּית הַמְּדַרְשׁ עֲצַתוֹ אֲמוּנָה וְאֵת הַמְּקוּהָ טְהָרָה -

מְקוּהָ מְלָכָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, י' שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכַבוֹד אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ תְּלַמִּידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ, קִרְיַת בְּרֶסֶלֶב לִיבְעֶרְטִי, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

הָאֲבָרְךָ הַיָּקָר ... נִרוּ יְאִיר הַתְּנַדָּב לְבָנוֹת אֶת בֵּית הַמְּדַרְשׁ עֲצַתוֹ אֲמוּנָה. יֵשׁ צָרָךְ בְּעִזְרָה שֶׁל כְּלָנוּ, לְכֵן נִתְכַּנַּס בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ בְּרַחֲוֹב הָאֲשָׁקִי; אִישׁ אֶת רַעְיוֹנוֹ יַעֲזֹרוּ וְלֹאֲחִיו יֹאמְרוּ חֲזָק, כְּלָנוּ נִקְחָ חֶלֶק בְּבִנְיַת בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְהַמְּקוּהָ טְהָרָה - מְקוּהָ מְלָכָה. וּבְזָכוֹת בְּנִין בֵּית הַמְּקוֹדֵשׁ מְעַט נִזְכָּה לְבָנִין בֵּית הַמְּקוֹדֵשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

...

הַהוֹרִים שֶׁלְּכֶם רוֹוִים רַק נַחַת מִכֶּם

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בְּשַׁלַּח, י' שְׁבַט, שְׁנַת ה'תשפ"ב ... תַּחֲנִי

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכָתָב.

אַתֶּם לֹא גוֹרְמִים צַעַר לְאָף אֶחָד, תִּגְרְשׁוּ מֵעֲצָמְכֶם אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת הַרְעוֹת.

ההורים שלכם רונים מכם נחת, אתמול היתה לי שיחה יפה עם אביכם,
מאד נהניתי לדבר אתו, יש לו רק נחת מכם.
את בת יקרה, תיכף כבר תמצאו את השדוף שלכם.

...

השם יעזר שהכל יהיה בנקל ובנחת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אל תדאג, ותאמר לאשתך שלא תדאג; השם יעזר שהכל יהיה בנקל
ובנחת.

תודו להשם יתברך על כל החסדים עד הנה ותבקשו ממנו שישמר
עליכם מפל רע.
תודיע לי מה הרופא אומר.

...

אל תריב עם המוסד של ילדיך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, י' שבט, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

דבר ראשון אל תריב עם המוסד, אם תריב אתם הם יסלקו את הילדים
שלך.

אם זה כמו שאתה אומר, בתך תחיי' היא ילדה בריאה, המוסד מחפש
לעשות ממנה תיק, כמו שכל המוסדות מחפשים שכמה שיותר ילדים יקחו
פדורים וכו' וכו' - תעשה כן, אתה ואשתך תבקשו כל יום מהשם יתברך
עבורה ועבור כל הילדים, שהילדים יגדלו יהודים כשרים עם מדות טובות,

וכשהצגת במוסד מדברים אתך תשמע אותם ואל תתנכח אתם. תגיד להם שאמה שומע בקולם, לקחת אותה לרופא גדול והיא לוקחת את התרופות שהרופא נותן לה. זה לא שקר, כי אמה הרי באמת הולך לרופא הגדול, הקדוש ברוך הוא הוא הרי הרופא הנאמן, וזה שהיא לוקחת תרופות זה גם לא שקר כי תפלה היא רפואה; כך הם יעזבו אותך.

אם ישאלו אותך מה שמו של הפרופסור תאמר: "דר. פעלדמן", זה הפרופסור שלנו; פעלדמן באידיש זה 'איש שדה' - אדם שהולך לשדה לדבר אל השם יתברך.

תאמר לאשתך שבשעה שהיא מדליקה גרות שבת שלא תוריד את הידים מהפנים, שתבקש ותבקש עבור הילדים שלא ישפילו אותם בתלמוד תורה ובבית הספר, שיגדלו צדיקים וצדקניות; התפללות של הורים הן כל כך חזקות, רואים בחוש שבווע אחרי שבווע שהילדים הולכים ומשתפרים, הם גדלים יותר ויותר יפה.

אל תריב אתם - כך הם לא יציקו לך; המוסדות צריכים הכנעה, כשהורים מראים הכנעה ומפירים טובה על מה שהם עושים עם הילדים - הם לא מתערבים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

עצה אחת יש כדי לזכך את המדות הרעות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, 'י' שבט, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים

קבלתי את מכתבך.

עצה אחת יש כדי לזכך את המדות הרעות: "התבודדות ותפלה"; אין עצה אחרת. מי שיש בו את המדה של להציק, לעקץ, לדקור במלים - צריך לבקש מהשם יתברך יום אחר יום, שבוע אחר שבוע, חדש אחר חדש - עד שהשם יתברך יעזר לו.

לרבנו ו"ל הִיָּה תְּלַמֵּיד שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק, הוּא הִיָּה צַדִּיק גָּדוֹל, פַּעַם אַחַת אַחַז רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה אֶת הָרַב רַבִּי שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק כְּנִגְדַּ לְבוּ וְאָמַר לוֹ: "בְּשָׂבִיל מַעַט דָּם כְּזֶה וְכוּ', תִּאֲבֹד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא? תִּהְיֶה רְגִיל לְהִתְאַנַּח הַרְבֵּה עַד שֶׁתִּפְטָר אוֹתוֹ וְתִכְנִיעַ הָרַע!" (חיי מוהר"ן, סימן תמא) כִּי כָּל אָדָם נוֹלַד עִם מִדּוֹת רָעוֹת, שֶׁהִפֵּל מִגִּיעַ לוֹ וְהוּא תָּמִיד צוֹדֵק, זֶה גּוֹרֵם שֶׁהוּא יִזְלַל בְּאַחֲרִים, הוּא מְדַבֵּר בְּדִקְרוּת וּבַעֲקִיצוֹת; כָּל זֶה מִגִּיעַ מִרְתִּיחַת הַדְּמַיִם שֶׁל הָאָדָם.

הַעֲצָה הַיָּדָא, לְקַחַת אֶת הַדְּמַיִם הַעֲכוּרִים הַרוֹתְחִים וּלְזַכֵּךְ אוֹתָם עַל יְדֵי שְׁמֵתֵאֲנַחִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ. רַבְּנוּ ו"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנֵה "הַתְּבוּדוֹת", שֶׁאָדָם יִשִּׁיחַ אֶת לְבוֹ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּסְפָּר לוֹ אֶת כָּל הַמִּדּוֹת הַרָעוֹת, כָּל הַתְּאוּוֹת הַרָעוֹת; זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם.

רַבְּנוּ ו"ל סִפֵּר (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת, מַעֲשֵׂה יב, מִבְּעַל תְּפִלָּה): "כְּשֶׁאֲנָשִׁי הִמְלִיךְ נִפְגָּשׁוּ, הֵם בִּקְשׁוּ מִהַבְּעַל תְּפִלָּה שֶׁיִּכְנַס לְמִדְּיָנוֹת וַיִּטְהַר אוֹתָם מִהַלְכָּלוּךְ שְׁלֵהֵם", רַבְּנוּ מְסַפֵּר שֶׁם עַל כָּל הַכַּתּוּת שֶׁלְקַחְנוּ תְּאוּוֹת רָעוֹת וְעִבְרוֹת, וְעָשׂוּ מֵהֵן אֲמוּנָה, לֹא רַק שֶׁהֵם נִפְלוּ לַתְּאוּוֹת הָאֵלוּ, אֲלֵא זֶה הַפֶּךְ אֲצֵלָם לְשִׁיטָה, הֵם הֵאֱמִינוּ שֶׁכֶּף צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג וְזֶה הַתְּכִלִּית, וּבְכָל זֹאת הַבְּעַל תְּפִלָּה טְהַר אֶת כָּלָם; כִּי תְּפִלָּה הִיא דָּבָר כָּל כֶּף חֲזָק, מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמַיִם וְתַחֲנוּנִים שֶׁיַּעֲזֹר לוֹ – זוֹכֵה לְהִטְהַר, זֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ אָמַר לְתַלְמִידוֹ: "שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק, שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק בְּשָׂבִיל מַעַט דָּם כְּזֶה וְכוּ', תִּאֲבֹד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא? תִּהְיֶה רְגִיל לְהִתְאַנַּח הַרְבֵּה עַד שֶׁתִּפְטָר אוֹתוֹ!"

זֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ אוֹמַר לְכָל אֶחָד מֵאַתְּנוּ, אַתָּה יָכוֹל לוֹמַר אֶת זֶה לְעֲצֻמְךָ עִם הֵשֵׁם שְׁלֵךְ: "... בְּשָׂבִיל מַעַט דָּם כְּזֶה וְכוּ', תִּאֲבֹד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא? תִּהְיֶה רְגִיל לְהִתְאַנַּח הַרְבֵּה עַד שֶׁתִּפְטָר אוֹתוֹ!"; תְּדַבֵּר אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, תְּבַקֵּשׁ מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ:

"רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֵהִיָּה אָדָם טוֹב, עֲזֹר שְׁלֵא אֲדַבֵּר בְּעִקְצוֹת, שְׁלֵא אֲכַאִיב לְאַחֲרִים; עֲזֹר לִי שְׂאֵזְכֶּה לְמִדּוֹת טוֹבוֹת, שְׂאוּכַל לְסַבֵּל כָּל אֶחָד, אֲבֵא יָקָר תְּרַחֵם עָלַי, אֲנִי כָּל כֶּף רוּצָה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר"; כֶּף תְּדַבֵּר אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ – וְתוּכַל לְזַכֵּךְ אֶת הַמִּדּוֹת.

אתה יכול לקרא בשבת קריאת שמע של האריז"ל.
השם יעזור שתצליח בכל העניינים.

...

מזל טוב על פתיחת התלמוד תורה היכל הקדש בירושלים
עיר הקדש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרִשְׁת בְּשֶׁלַח, י"א שבט, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד חברי ההנהלה החשובים של היכל הקדש בארץ ישראל, ... גרו
יאיר, ... גרו יאיר, ... גרו יאיר, ... גרו יאיר

מזל טוב על פתיחת התלמוד תורה היכל הקדש בירושלים עיר הקדש;
יעזור השם יתברך שתצליחו עם התלמוד תורה, שתצליחו בכל מעשיכם.

אני שולח לכם מכתב שמוהרא"ש כתב לי בפתיחת המוסד שלנו בית
פיגא, מוהרא"ש מספר איך נפתחו מוסדות סאטמר, כמו התלמוד תורה
בירושלים עם שני ילדים, והיום זה המוסד הכי גדול בעולם; כי כשהולכים
עם הקדוש ברוך הוא לשם שמים יש הצלחה.

אני רוצה להבהיר שלמוסד שלנו לא תהיה שום שיכות עם הממשלה,
אני לא רוצה לקחת מהם אף פרוטה, כמו כן שילמדו במוסדות שלנו רק
באידיש.

אם ירצה השם אמנה גבאי באמריקה שיאסף כסף עבור המוסדות
בארץ ישראל; אל תדאגו, אעזור לכם.

תכתבו לי את החשבונות כמה עולה עכשו חודש, אעזור לכם.
השם יעזור שתצליחו בכל העניינים.

...

[המכתב שנזכר במכתב לעיל:

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם ב' לְסֵדֶר נח, כ"ו תִּשְׂרֵי ה'תשע"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר

הַיּוֹת שֶׁהִגִּיעוּ אֵלַי הַיּוֹם שְׁנֵי הַיּוֹרִים שֵׁשׁ לָהֶם בְּנוֹת וְאָף אֶחָד לֹא רוּצָה לְקַבֵּל אוֹתָן לְלִמּוּד בְּבֵית הַסֵּפֶר שְׁלָהֶם, כִּי הֵם אוֹמְרִים שֶׁהַבָּנִים שְׁלָהֶם לוֹמְדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי רוֹאֶה בְּזֶה רֵמֵז מִן הַשָּׁמַיִם שֶׁצְרִיכִים לְפִתּוּחַ בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, הֵן אֵמֶת שְׁזֶה קִשָּׁה מְאֹד לְהַחְזִיק תַּלְמוּד תּוֹרָה צְוֹת שְׁלֵם שֶׁל מְלַמְדִים, אֲבָל כְּמוֹ שֶׁהָיוּ לָכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת כָּל הַשָּׁנָה, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁבְּיָדַי גַּם עִם בֵּית הַסֵּפֶר יִהְיוּ לָכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

בְּהִתְחַלָּה לֹא צְרִיכִים לְקַחַת מְנַהֲלָת וְכו', רַק אִשָּׁה אַחַת אוֹ שְׁתַּיִם שֶׁהֵן תְּהִינָה הַמּוֹרוֹת, מְשַׁלְמִים לָהֶן בְּעֶרְךְ שְׁלוֹשׁ מְאוֹת חֲמִשִּׁים דּוֹלָר לְשָׁבוּעַ, וְהֵן תַּלְמִדָּנָה עִם הַבָּנוֹת הַסְּפוּרוֹת הַלְכוֹת, כְּתִיבָה, חֲשָׁבוֹן, שְׁפָה וְכו' וְכו', וְכֵן יִתְחַיל בֵּית הַסֵּפֶר.

דְּרוֹעַ שֶׁהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ הָאֲדָמוֹר מְסַטְמֵר זי"ע, בְּעַל ה"דְּבָרֵי יוֹאֵל", הִתְחַיל אֶת בֵּית הַסֵּפֶר "בֵּית רַחֵל" עִם שְׁתֵּי תַלְמִידוֹת, וְזֶה גְדֹל לְאִמְפְּרִיָּה שְׁלֵמָה, קָרוֹב לְעֶשְׂרֵת אֲלֶף בְּנוֹת בֶּן יִרְבּוֹ, מְקַבֵּל מְצַדִּיקִים שֶׁכָּל דְּבָר שֶׁעוֹשִׂים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְעִם אֵמֶת, מְצַלִּיחַ, אֲבָל אִם אֶחָד מִתְכַּנֵּן לְכַבוֹד עֲצָמוֹ וְכו', יִשׁוּת וְכו', פְּרָסוּם וְכו', בְּסוּף זֶה מִתְמוּטֵט וְזֶה נִהְיָה בְּטֵל וּמְבוּטָל כְּעַפְרָא דְאַרְעָא, לְכֵן מְכִינֵן שְׂאָף אֶחָד לֹא רוּצָה לְקַבֵּל אֶת הַבָּנוֹת שְׁלֵנוּ, כִּי בְּנִיָּהֶם לוֹמְדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי לֹא רוֹאֶה עֲצָה אַחֲרַת, אֲלֹא לְפִתּוּחַ בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, צְרִיכִים לְהִתְחַיל בְּקִטּוֹן, לֹא עִם צְוֹת גְּדוֹל, כֵּן תְּהִיָּה הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ שֶׁתִּרְאֶה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְבוּרָא כָּל עוֹלָמִים, וְזִכּוֹר הַיֵּטֵב, כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְכַּנֵּן לְכַבוֹד עֲצָמוֹ וְכו' נְהִיִּים חוֹרִים מִכָּל הַצְּדִידִים וְכו', וְהַשְׁפָּעוֹת בּוֹרְחוֹת הַחוּצָה וְכו', וּמְסַתְּפִכִים בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים, אֲבָל כְּשִׂיְהוּדֵי זוֹכָה וְהוּא מְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְבוּרָא כָּל עוֹלָמִים, וְהוּא לֹא רוּצָה לְעִשׂוֹת כְּלוּם רַק אֶת רְצוֹן הַבוּרָא כָּל הַעוֹלָמִים, אֲזֵ הוּא לֹא מְפַחַד מְאֹף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְיִתְכַּן שְׁזֶה הַכּוֹנֵה בְּמָה דְשִׁכְתוֹב בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ (בְּרֵאשִׁית ו', ט) "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ נח" נח הֵלֵךְ רַק עִם הַבוּרָא כָּל עוֹלָמִים, לְכֵן הוּא לֹא פָּחַד מְאֹף אֶחָד.

ספר לי, לפני למעלה מחמשים שנה, בחור שהיה פעם במירון אצל התנא רבי שמעון בן יוחאי, ואז עוד הייתה שם שממה, זה היה בלילה חרפי, ולא הייתה נפש חיה בציון, רק הצדיק הגדול רבי שמואל הורוויץ זי"ע שהיה אדם פלאי, אחרי שהוא אמר את כל ספר התהלים בציון של רבי שמעון בן יוחאי הוא פנה לבחור והוא: "צא אתי בין ההרים להתבודדות", והבחור התחיל לצאת אתו, היה חשף מחלט, ואיך שהם התחילו לרדת לכיון מערת הלל הבחור אמר: "רבי שמואל, אני מפחד להמשיך הלאה", (כי היה כל כך חשוף הוא ספר לי, שאחד לא ראה את השני, והוא פשוט רעד מפחד) ענה לו רבי שמואל במלים אלו: "אדם צריך למסר את עצמו לגמרי לבורא כל עולמים ואז הוא לא מפחד משום דבר" (אבל הבחור ספר לי שתפס אותו כזה מין פחד שהוא רץ בחזרה לציון של רבי שמעון בן יוחאי, והוא נשאר שם כל הלילה ורעד מפחד וכו' וכו') ורבי שמואל ירד אל העמק וכו', בלי שום פחד, ולפנות בקר כשהוא חזר, הוא הוכיח אותו: "איך יכול אדם לפחד מחיות רעות וכו', אם הוא דבוק לבורא כל עולמים?"

רואים מכאן שאם אדם מרגיל את עצמו, והוא חושב רק מהבורא כל עולמים, ולא מעצמו, אף אחד לא יכול לעשות לו כלום, אפילו שכל החיות הרעות שהן בדמות בני אדם מבזים ומחרפים ומגדפים אותו זה לא עושה עליו רושם.

אשרי האדם שמרגיל את עצמו, לדבר תמיד אל הבורא כל עולמים, עד שהוא נכלל במחויב המציאות, כפי שרבינו הקדוש למד אותנו (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ב), כבר לא מעניין אותו כלום, לא כסף, לא כבוד, לא פרסום, וכו' וכו', הוא רק רוצה לגלות את הבורא כל עולמים, והוא מאיר באנשים שמקשיבים לו, רק אמונה בבורא כל עולמים, ולמוד התורה הקדושה, בפרט מקרא משנה גמרא, כי זו העשירות הכי גדולה של יהודי, כשהוא זוכה ללמוד זאת בכל יום, כפי שחז"ל אומרים (שבת ק"כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.

יהודי שאל פעם את הרב מסאטמר זי"ע, בעל ה"דברי יואל", מה נקרא

אדמו"ר? ומה נקרא חסיד? והוא ענה לו, אדמו"ר הוא מי שלומד גמרא ומחדיר בתלמידיו שילמדו גמרא, וחסיד הוא מי שמוסר את נפשו לקיים כל סעיף בשלחן ערוך.

לכן אבקש ממך מאד, שתדבר עם הבחורים רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, שיהיה שם שמים שגור בפיהם, כפי שרבינו הקדוש אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ד) על ידי זה שמדברים אמונה זה בעצמו אמונה, ועל ידי זה באים לאמונה, עוד אומר רבינו הקדוש (ספר המדות, אות אמונה, סימן ל"ג) על ידי אמונה, יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; אם אחד הוא חזק באמונה, ומדבר מאמונה, הבורא כל עולמים מוחל לו על כל העוונות. צריכים לדבר הרבה עם הבחורים שיזהרו לא לדבר נבול פה, כי חז"ל אומרים (שבת ל"ג) בעון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נעננין; וכך אומר רבינו הקדוש (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן ד') המנבל פיו, אפילו חותמים עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה, הופכים עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנום, גם להשומע ושותק; כי היום לדאבוננו בני הנעורים מדברים דברי נבול פה מגנים וכו', וידוע מאמר החכם "הלשון הוא קולמוס הלב", מה שאדם חושב, את זה הוא מדבר, וכך אומר רבינו הקדוש (ספר המדות, אות ניבול פה, סימן א') מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און.

אל תפסיק להחדיר בבחורים שילמדו בהתמדה גדולה משניות כסדרן, אפילו שהם לא מבינים כלום, רק לומר, פי על ידי לימוד ואמירת משניות, הנשמה מטהרת מכל רע, וגם שירגילו את עצמם לומר הרבה דפים גמרא כסדרן דיקא, עד שמסימים את כל הש"ס, מלבד מה שלוקחים מסכתא ומשננים אותה מאה פעמים ואחד, שזה נשאר אחר כך בראש.

אני נוסע ביום שלישי לארץ ישראל, ולא אהיה כאן לכל הפחות שלוש שבטות וכו', ואולי יותר וכו', אז תשאר לי בריא, ותהיה בשמחה, ויתרבה גבולך בתלמידים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים].

תִּזְהַר לְכַתֵּב כְּמוֹ שְׂיִהוּדִים יֵרְאִי שָׁמַיִם כּוֹתְבִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פָּרַשְׁת בְּשֵׁלַח, י"א שָׁבֵט, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יְרוּשָׁלַיִם

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד נִהְנֶה לְרְאוֹת אֶת הַגְּלוּיִן הַיְּפֵה "א בְּלִיק" (מִבֵּט) שֶׁהִתְלַמְּדוּ

תּוֹרָה מוֹצִיא.

שְׁמַתִּי לֵב שֶׁבְּגִלְיוֹן פְּתַבְתָּ אֶת הַמִּלָּה "חֲדָר" עִם שְׁנֵי יוּדִים; "חֲיִידָר"

תִּזְהַר לְכַתֵּב כְּמוֹ שְׂיִהוּדִים יֵרְאִי שָׁמַיִם כּוֹתְבִים; כּוֹתְבִים כֶּף "חֲדָר" לֹא

"חֲיִידָר". כְּמוֹ כֵן "רְבִי", לֹא "רְעִבֵע". "שֶׁבֶת", לֹא "שֶׁאֲבַעֵס"; תִּזְהַר מְאֹד

שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ נְקִיִּים מִכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ...

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

עַד הֵיכָן צְרִיכִים לְהִזְהַר מִלְּצִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ פָּרַשְׁת בְּשֵׁלַח-שִׁירָה, יב' שָׁבֵט, שְׁנַת

ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד חֲבָרֵי הַיְּקָרִים, אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמְּדֵי הַיֵּכֶל הַקֹּדֶשׁ תּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ

יִשְׂרָאֵל, ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ

כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֶת פָּרַשְׁת הַשְּׁבוּעַ, פָּרַשְׁת בְּשֵׁלַח; שֶׁהַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת מֵה

קָרָה כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, רוֹאִים דָּבָר מִבְּהִיל, דָּבָר שְׂאֵי אֶפְשָׁר

לְהַבִּין, מוֹהֲרָא שׁ הִיָּה מְדַבֵּר עַל זֶה כָּל שְׁנָה בְּשַׁעוֹר שֶׁל לֵיל שְׁשִׁי.

הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת (שְׁמוֹת יג, יז) : "וְלֹא נָחַם אֱלֹקִים דְּרָךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי

קָרוֹב הוּא", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רָצָה לְהַכְנִיס אֶת הַיְּהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דְּרָךְ פְּלִשְׁתִּים, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִרְצוּ לְחַזֵּר לְמִצְרַיִם; קֶשֶׁה מְאֹד,

אִיךָ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִרְצוּ לְחַזֵּר לְמִצְרַיִם? אַחֲרֵי שֶׁלְּמַדְּנוּ אֶת

הַפְּרָשׁוֹת שְׁמוֹת וְאֶרָא שֶׁהַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שֶׁם אֶת הַיִּסּוּרִיִּים הַסִּבֵּל הַנּוֹרָא שְׁעַם

יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ בְּמִצְרַיִם, עָנּוּ אוֹתָם בְּגִזְרוֹת נּוֹרָאוֹת, הֵם בָּכוּ וְצָעְקוּ אֶל הַשֵּׁם

יתברך, השם יתברך שמע את תפלתם ושלח את משה רבנו שיגאל אותם, מי ירצה לחזור אל המכות? מי ירצה שיזרקו את הילדים שלו למים? שיכפו אותו במכות רצח?!

מוהרא"ש היה אומר: הפלשתים היו לצים גדולים, ליצנות מסתירה הכל; אתה יכול להחדיר באדם גלוי אלקות, אתה יכול להראות לו את הדברים הכי גדולים, עם כל זאת, אם מגיע לך - הוא יכול לעקור אותו מהכל! ליצנות היא חזקה מהכל! לכן הקדוש ברוך הוא לא רצה להכניס את היהודים לארץ ישראל דרך פלשתים כי בליצנות הם יצליחו לעשות צחוק ממשה רבנו ומהקדוש ברוך הוא; לכן אנחנו צריכים ללמד להזהר מלצים.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לג): "שמעתי בשם הבעל שם טוב, שאמר, אוי ואבוי! כי העולם מלא מאורות וסודות נפלאים ונוראים, והיד הקטנה עומדת בפני העינים, ומעפכת מלאות אורות גדולים", מוהרא"ש היה תמיד משגן זאת אתנו, כשמתקרבים אל רבנו, מתחילים לחיות, שומעים את העצות המפלאות של רבנו, מקבלים חזוק להמשיך בחיים, מקבלים כח לעבור את כל הקשיים, קשיי פרנסה, קשיים עם אשה, עם ילדים, קשיים עם וכו' וכו' - עד שמגיע היד הקטנה ומסתירה הכל, פוגשים לך, הוא שואל: "איפה אתה מסתובב?" אחרי שעונים: "אני מסתובב בהיכל הקדוש", הליך עושה עם היד תנועה כזו של בטול, האדם מקבל מזה חלישות הדעת, התנועה הקטנה הזו עם היד מכסה הכל, על זה צעק הבעל שם טוב הקדוש: "אוי ואבוי!" ועל זה אכן צריכים לצעק: "אוי ואבוי!"

מוהרא"ש היה מתפלא, איך יתכן שאדם יעזב את החיים הנפלאים שהוא מצא אצל רבנו בגלל תנועה עם היד? בגלל עקימת אף, איך יתכן דבר כזה?! הרי אין לזה הגיון! אתה הרי זוכר איך היית חושב, איך היית חי, או נכון יותר לא היית חי; מה היה המצב רוח שלך? השלום בית שלך, הכבוד אב ואם שלך, מהלך המחשבה שלך, ומה לא... וכשמצאת את רבנו ו"ל הכל התהפך לטובה, למה שתסתכל בכלל על היד הקטנה? למה שתסתכל על האף של השני כשהוא עושה לך פרוצה?

רבי נתן אומר, ליצנות היא אבי אבות הטמאה; כי אין עוד טמאה שמכסה את גלוי האלקות מהאדם כמו טמאת הליצנות, כמו שרואים, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא פו): "הבא לטמא פותחין לו", אם מישהו רוצה להתרחק מהקדוש ברוך הוא, עוזרים לו מן השמים שיתרחק, שנאמר (משלי ג, לד): "אם ללצים הוא יליץ", אומר רבי נתן, למה תפסו לדגמא דוקא את הפסוק הזה? כי אם אדם רוצה לעשות עבירות, מביאים לו לץ והוא מתלוצץ מכל מה שהצדיקים אומרים, וכך הוא ממילא נופל רחמנא לצלן.

חברים יקרים, מקרבים חדשים, תתחזקו עם העצות של רבנו ז"ל, הן בתורה; כל אחד מכם בשעורים כסדרן שלו, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה וכו' וכו'. הן בתפלה והתבודדות, ובשמחה, ותזוהרו בפית לכבוד את האשה, כפי שרבנו אמר לנו.

אל תתנכחו עם אף אחד ואל תתעסקו עם לצים - כף יהיו לכם חיים טובים. מוהרא"ש אמר לי מאות פעמים: "יואל, אל תעשה את הטעות שאני עשיתי, אל תתנכח עם אף אחד"; מוהרא"ש אמר: "בהתחלה חשבתי שאם אתנכח בחזרה, אני אוכיח, אני אסביר - הם יקבלו, בסוף ראיתי שחבל על הזמן, הנצחון אינו סובל את האמת, לא כדאי לענות, רק לעשות מה שצריכים לעשות".

השמחה אצלנו גדולה מאד שפתחו תלמוד תורה בירושלים; גם אנחנו פתחנו כף את התלמוד תורה שלנו בשנת תש"ע עם ילדים ספורים. אז זה היה הצחוק הכי גדול; לא הצחוק של הרחוב, הצחוק של היכל הקדש! אף אחד לא הכניס את הילדים, שאילתי את מוהרא"ש אם אני יכול לתלות מודעה בבית המדרש בבורו פארק אצל מוהרא"ש, למוהרא"ש היה את המפתח של לוח המודעות, מוהרא"ש פתח את הדלת ובחיוף אמר לי להכניס את המודעה, מוהרא"ש תקן שתי מלים; הייתי בטוח שכלם עומדים להכניס את הילדים, הייתי ללעג ולקלס, כלם צחקו...

לא הסתכלתי על אף אחד, במילא לא הייתה לי בררה, הייתי צריך

מוֹסֵד לִילְדֵי; הַיּוֹם אֲנִי מְסַתְּכָל לְאַחֹר, וְאֲנִי אוֹמֵר מִלֵּה אַחַת: "תּוֹדָה הַשֵּׁם!"

הַשְּׁבוּעַ חָל יוֹמָא דְהִלּוּלָא שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, לְכוּ לִיבְנָאֵל לְצִיּוֹן, לְכוּ עִם הַיְלָדִים שְׁלֹכֶם; זֶה לֹא בְטוֹל תּוֹרָה, לְלַכֵּת לְצִיּוֹן שֶׁל צְדִיק זֶה קִיּוּם הַתּוֹרָה. תִּתְפַּלְלוּ גַם עָלַי, יוֹאֵל בֶּן רִיִּצְאָ רַעְכִּיל; תִּסְפְּרוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּבַר טוֹב אֶחָד שֶׁקִּבַּלְתֶּם מִמֶּנִּי, שְׂזָה יִהְיֶה לִי לְזָכוֹת.

כְּמוֹ כֵּן תַּעֲשׂוּ סְעוּדָה אֶצְלָכֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת. תִּתְחַזְּקוּ עִם הָעֲצוֹת שֶׁמוֹהֲרָא"ש הִשְׁאִיר לָנוּ, הַדְרֵךְ שֶׁהוּא סֵלֶל עֲבוּרֵנוּ, הַשֶּׁכֶל שֶׁהוּא נִתֵּן לָנוּ. שִׁבְתַּת שְׂמִיחָה.

...

